

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kron-Prinds i Himlen og Konge paa Jorden

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kron-Prinds i Himlen og Konge paa Jorden", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 327. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid107490/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

7 Hvor Hjertet er som Alfarvei,  
Saa steenhaardt og saa ligegyldigt,  
Der *Troen* sig indfinder ei,  
Men Ordet er deri uskyldigt.

8 Hvor Hjertet vel som Vox er blødt,  
Men dog til Verden solgt i Grunden,  
Naar Verden truer, flux er dødt  
Det *Haab*, der leved kun i Munden!

9 Hvor Hjertet vel er halvveis godt,  
Men deelt foroven og forneden,  
Der tornekrones *Ærens* Drot,  
Thi halte kan ei *Kiærligheden!*

10 Hvor Hjertets Lyst er *Liv* og *Fred*,  
Som Perlen, der for Alt maa kjøbes,  
I Tro og Haab og Kiærlighed  
Det Maal opnaaes, hvortil der løbes!

11 Med Grad-Forskiel i Herlighed,  
Vor Faders Huus har Sale mange,  
Men overalt er *Liv* og *Fred*,  
Og evigsøde Fryde-Sange!

No. 147. \*)

1 Kron-Prinds i Himlen og Konge paa Jorden!  
Hil Dig! fra Gud kom Du retviis herved,  
Bringer dit Rige i skønneste Orden,  
Bringer det Bjerge og Høie af Fred,  
Dømmer dit Folk efter Billigheds Maade,  
Saa for den Fattige Byrden er let,  
Seer til de Smaa og de Ringe i Naade,  
Men lader Blod-Igler skee deres Ret!

\*) Efter den 72de Davids-Psalme.

- 2 Solen og Maanen paa Himmels Bue  
Skinne for Slægter fuldmange i Tal,  
Altid de skal Dig paa Thronen dog skue,  
Lilleg som Duggen i deiligste Fald,  
Ja, som den sildige Regn over Enge,  
Du bringer Grøde og Blomster paany,  
Retten og Freden, i Mark og i Vænge,  
Blomstre og frugte i Septerets Ly!
- 3 Jorderig dit skal Man regne fra Floden  
Indtil det yderste, brusende Hav,  
Ja, overalt skal Du herske paa Kloden,  
Hyldes med Sølv og med Guld og med Ravt  
Øer som Fastland, og Sorte som Hvide,  
Konger med Trælle, og Fiende med Ven,  
Knælende seer Man da Side om Side,  
Hvor til din Gunst heile Kvinder og Mænd!
- 4 Pris Dig høit skal de Usle og Arme,  
Dyrebar er Dig den Ringe især,  
Over Betrængte Du vil Dig forbarme,  
Frie dem fra Plage, fra Lænker og Sværd!  
Hjelpeløs aldrig forgiæves Dig søger,  
Altid hos Dig findes Vennen i Nød,  
Derfor hver Time din Ære forøger,  
Trindt Du velsignes i Liv og i Død!
- 5 Grunde Du skal Dig en Fæstning paa Klippe,  
Bygge Dig og en berømmelig Stad,  
Begge som Agre med Ax og med Vippe,  
Enge og Skove med Blomster og Blad!  
Høit over Libanon Frugten skal stige,  
Saa er din Magt paa Velsignelse riig,  
Evig velsignes dit Navn og dit Rige,  
Ja, alle Folk sig velsigne i Dig!

6 Du, som alene gjør ægte Vidunder,  
Herre og Konge! ja, Israels Gud!  
For hvad Du bygger, og for hvad Du grunder,  
Lovet og priset gak ind og gak ud!  
Lovet og priset evindeligt være  
Du og dit store, dit *herlige Navn!*  
Jorderig vorde for trang for din Ære,  
*Fredegod!* Fyrste, med Bod for alt Savn!

**No. 148. \*)**

- 1 Hedenskabets Galilæer,  
Sabulon og Naphtali!  
Midt iblandt afbøgne Træer  
Eet endnu er Grøde i:  
Jesse Stub og Davids Rod  
Fange skal og give Bod!  
Fryder eder Alle!
- 2 Vaagner I, som boe og bygge  
Trindt omkring den lille Strand,  
Sidde midt i Dødens Skygge,  
Fattig-Folk i Mørkets Land!  
Seer I Straale-Skiær paa Kyst!  
Deilig brat det vorder lyst!  
Fryder eder Alle!
- 3 Trindt skal Glæde nu oprinde,  
Strand-Kant! ved dit store Lys,  
Som i Host, naar Piger binde,  
Traver rulle rask tilhyses;  
Som naar Bytte rigt i Vang  
Deles under Seier-Sang!  
Fryder eder Alle!

\*) Af *Esais* i det 7de, 9de og 11te, skannet af J. N. S.